

[Bollmann]

Danmark er i høj grad kendetegnet ved, at landet er fattigt på råstoffer, og eksporten har i mange år været kendetegnet ved, at produkterne har en høj forædlingsgrad. Derfor vil vi også gerne fra CDs side understrege behovet for yderligere midler til forskning.

Jeg vil slutte med at sige, at vi i CD altid har haft den opfattelse, at en kortsigtet løsning af betalingsbalanceproblemet samtidig med en løsning af beskæftigelsesproblemet ikke er mulig. Det har vi også set de seneste fem år, hvor beskæftigelsen her i landet er øget ganske væsentligt. Jeg mener, at der med de initiativer, regeringen har gennemført, og de, der er på vej, er gode udsigter til at vende situationen i positiv retning, og at de bedre tal, vi har set for udenrigshandelen i den senere tid, vil vise sig ikke at være enlige svaler.

Socialdemokratiet har med sit nylige økonomiske oplæg og med forslag til dagsorden her i dag lagt op til en række indgreb og ekstra omkostninger for erhvervslivet. Hvis det kaldes at forkæle erhvervslivet, så tror jeg, det samme erhvervsliv helst ser sig fritaget for at blive forkælet.

Pia Kjærsgaard (FP):

For nylig lynafsluttede finansministeren overenskomsterne for det offentlige område og bidrog således til at forøge verdens højeste skattetryk, skabt af fire borgerlige partier i skøn forening med det radikale støtteparti.

Overenskomsterne på det private arbejdsmarked var ledetråden til det resultat, finansministeren kunne fremlægge. Samlet vil vores konkurrenceevne endnu en gang blive forringet over for udlandet, og det er ikke lige det, vi har allermost brug for. Men sådan er firkløverpolitikken altså, det er gået op for de fleste.

Vi andre, der ikke ønsker, at udlandsgælden fortsat øges, går gang på gang i rette med den vanvittige, uøkonomiske politik, som regeringspartierne og Det Radikale Venstre fører. Skal vi undgå øget gældsætning, så skal betalingsbalancen forbedres. Heller ikke det har regeringen evnet.

For 23. år i træk havde Danmark underskud på betalingsbalancen i 1986, og denne gang nåede man 34,6 mia. kr. i underskud, helt utroligt og helt vanvittigt.

Regeringens prognose for 1987 tog udgangspunkt i et revideret underskud på 33 mia. kr., og 1987 startede således med et efterslæb i regeringens regnskab på 1,6 mia. kr. Det er ikke et særlig godt udgangspunkt, hvis der skal ske en nedgang i gigantudlandsgælden.

Danmark skal altså i arbejdstøjet, men spørgsmålet er, om det vil ske under denne regeringskonstellation. Jeg tvivler vældig meget. En regering, der ikke vil skære i de offentlige udgifter, er ikke en regering, der er værd at samle på.

Når dansk erhvervsliv samtidig lægges for had i en næsten uhørt grad, skal det gå galt. Personer, der går ind for kortere arbejdstid som et middel mod vores enorme gæld, er uværdige til at lede landet.

Henvendelsen til denne regering er derfor stort set et slag i luften, hvor der kun kan blive meningsudvekslinger. Realiteter vil det garanteret blive meget, meget småt med. Der til har vi oplevet for mange af regeringens manglende resultater.

Regeringens mange kure har fortrinsvis bestået i indgreb over for befolkningen, der helt utroligt fortsat holder sig på benene trods de mange byrder, denne regering har lagt på dem. Det er byrder, der kunne være undgået, hvis regeringen selv havde udvist lyst og evne til at spare på det offentlige milliardbudget.

At der igen vil komme indgreb, kan de færreste vel være i tvivl om, eftersom det er lige så klart, at udviklingen er kørt af sporet.

Vi er kort og godt på vej ind i en rentefælde, eftersom vi for længst er ophørt med at afdrage på den voksende gæld til udlandet. De omtalte betalingsbalanceunderskud af rekordstørrelse gør, at vi heller ikke længere kan betale renterne.

Hidtil har regeringen koncentreret sig om mirakler og optimisme, men desværre også tomme udtalelser om, hvordan dansk økonomi har det. Eksporten er ikke bare gået i stå, den er også gået tilbage, og det er sikre tegn på, at understellet til dansk økonomi snart bryder totalt sammen. Hvis dansk eksport skal klare renter og renters rente, så skal den i 1987 vokse med 4 pct. Til sammenligning steg den 1/2 pct. i 1986, og siden er det gået støt og roligt tilbage. Hvis det mirakel skulle ske, at eksporten steg med 4 pct., og det ville da være dejligt for vores erhvervsliv, er der